

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XObdo/192/2017
Identifikačné číslo spisu:	4212219933
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4212219933.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13C/497/2012, na dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/851/2014-78, 5Co/852/2014 z 1. júla 2015 v časti potvrdzujúcej uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/497/2012-56 z 28. augusta 2014 (2. výrok), v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/851/2014-113, 5Co/852/2014 zo 7. júla 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.
- II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 13C/497/2012-56 zo dňa 28.08.2014 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20,-Eur za podané odvolanie podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“), a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Súd žalobkyňu poučil, že v prípade, ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre ako súd odvolací po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., druhým výrokom rozsudku č. k. 5Co/851/2014-78, 5Co/852/2014 zo dňa 01.07.2015, v spojení s opravným uznesením č. k. 5Co/851/2014-113, 5Co/852/2014 zo dňa 07.07. 2016, uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil. Poukázaním na § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1, 2, § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, zákon č. 286/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Zb. o správnych poplatkoch v znení

neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (vrátane zákona č. 71/1992 Zb., v ktorom uvedenou novelou poplatkového zákona bolo v § 4 ods. 1 vypustené písm. k/), dôvodovú správu k zákonu č. 286/2012 Z. z., uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/29/2010 zo dňa 20.07. 2010 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 387/2010 zo dňa 25.11.2010, odvolací súd konštatoval, že žalobkyni nevznikla poplatková povinnosť za odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej, preto ani neexistovali dôvody na vydanie prvoinštančného uznesenia o uložení poplatkovej povinnosti žalobkyni. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2015, opravné uznesenie dňa 25.08.2016.

3. Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, zrušujúcemu prvoinštančné uznesenie o poplatkovej povinnosti, podala žalobkyňa dovolanie, tvrdiac, že súdy jej odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Odvolaciemu súdu vytkla prekvapivosť jeho rozhodnutia, ktorá mala byť daná tým, že dovolaním napadnuté rozhodnutie popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonom a ústavnou úpravou. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu v dotknutej časti, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, súčasne si pre prípad úspechu uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

4. Po vydaní opravného uznesenia odvolacieho súdu č. k. 5Co/851/2014-113, 5Co/852/2014 zo dňa 07.07.2016, súd prvej inštancie žalobkyňu písomne vyzval, aby v lehote 15 dní písomne súdu oznámila, či na dovolaní proti rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 01.05.2015 (správne malo znieť „01.07.2015“) v spojení s opravným uznesením zo dňa 07.07.2016 trvá (č. l. 124). Žalobkyňa na výzvu súdu nereagovala.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle prechodných ustanovení § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v procesnej forme uznesenia. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., v ktorých však nie je uvedené zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie žalobkyne smeruje. Prípustnosť dovolania žalobkyne proti napadnutému uzneseniu z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. preto nevyplýva.

9. Procesnú prípustnosť dovolania žalobkyne by v tomto prípade mohla založiť len procesná vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd; rovnako nepreukázaná je tiež vada konania namietaná žalobkyňou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p..

10. Žalobkyňa v dovolaní výslovne tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je prekvapivé, pretože uloženie poplatkovej povinnosti jej osobe za podanie odvolania proti prvoinštančnému rozsudku popiera doterajšiu konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a ústavnou úpravou v čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je nárok žalobkyne o náhradu majetkovej škody v sume 175,-Eur a nemajetkovej ujmy v sume 940,44,-Eur, vzniknutej v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Komárno. O predmetnom nároku rozhodol Okresný súd Nové Zámky rozsudkom č. k. 13C/497/2012-42 zo dňa 06.06.2014 tak, že nárok žalobkyne zamietol. Po podaní odvolania proti tomuto rozsudku, súd prvej inštancie uznesením č. k. 13C/497/2012-56 zo dňa 28.08.2014 žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie 20,-Eur, ktorú povinnosť odvolací súd rozhodnutím č. k. 5Co/852/2014-78 zo dňa 01.07.2015 zrušil.

12. Po oboznámení sa s odôvodnením zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd dospel k záveru, že toto spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 211 ods. 2 O. s. p.), nakoľko obsahuje zrozumiteľné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil, rovnako obsahuje ustanovenia, ktoré súd na vec aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré obšírnym spôsobom aj vysvetlil a v podstate rozhodol v prospech žalobkyne.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné, prekvapivé, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, zvlášť za situácie, kedy odvolací súd vyhovel odvolaciemu návrhu žalobkyne zrušiť prvoinštančné rozhodnutie v celom rozsahu.

14. S poukazom na uvedené, keďže v danom prípade dovolanie žalobkyne proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (ani žiadna iná procesná vada v zmysle citovaného ustanovenia) zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. So zreteľom na odmietnutie dovolania, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.